

54

ЧЕМПІОНАТ СРСР

ФУТБОЛ

16 КВІТНЯ

Буферна ліга західна зона

„НИВА“
(ВІННИЦЯ)

„ВОРСКЛА“
(ПОЛТАВА)

№ 2 (52)

Початок о 19.00.

АФІША ЧЕМПІОНАТУ

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«Галичина»	— СКА
«Карпати»	— «Суднобудівник»
КИМ	— «Зоря», Бц
«Дніпро»	— «Тігіна»
«Торпедо», Зп.	— «Кремінь»
«Ніва», Тр.	— «Торпедо», Тг
«Волинь»	— «Зоря», Лг
«Спартак»	— «Хімік»

17 КВІТНЯ

«Гоязан»	— «Динамо»
----------	------------

ПОДАРУНОК ДО ВЕСІЛЛЯ

Надати матеріальну допомогу молодій сім'ї на початку її самостійного життя покликаний договір шлюбного страхування. Цей договір можна заключити на користь ваших дітей чи онуків. Непомітно пробіжить час, і до дня шлюбу вони зможуть отримати велику страхову суму.

Договір страхування заключається на користь дитини з громадянами у віці від 18 до 75 років до часу закінчення договору.

Страхова сума сплачується по закінченню строку страхування, але не раніше того дня, коли буде зареєстровано шлюб. Якщо юнак чи дівчина вступить в шлюб у віці між 18 і 21 роком, страхова сума сплачується з нарахуванням 3% за кожен рік, що закінчився.

Якщо молоді люди, на користь яких заключений договір, не вступлять в зареєстрований шлюб до 21 року, тоді їм буде сплачено страхова сума із збільшенням на 9%.

У нас в гостях...

„ВОРСКЛА“ (Полтава)

На всесоюзній арені з 1957 року. З 1957 по 1964 — «Колгоспник», 1965—67 — «Колос», 1968 — «Сільбуд», 1969—72 — «Будівельник», 1973—82 — «Колос», 1987—90 — «Ворскла».

Клас «Б»

	І	В	Н	П	М	О	Місце
1957	34	12	4	18	43—57	28	12 (18)
1958	30	12	10	8	32—27	34	7 (18)
1959	28	6	6	16	23—46	18	14 (15)
1960	36	10	9	17	45—51	29	13 (19)
1961	36	12	12	12	40—39	36	9 (19)
1962	24	4	10	10	27—37	18	12 (13)
1963	38	15	10	13	40—32	40	9 (20)
1964	30	13	11	6	35—21	37	4 (16)
1965	30	11	14	5	32—19	36	3 (16)
1966	38	14	14	10	50—32	42	5 (20)
1966	40	13	14	13	37—38	40	10 (21)

◆ З 1961 по 1966 рік згідно Положення про змагання в класі «Б» проводились зтикові ігри між командами зон класу «Б». Таким чином підсумкові місця полтавських футболістів мають такий вигляд: 1961 — 18 місце, 1962 — 34, 1963 — 18, 1964 — 7, 1965 — 12, 1966 — 10-е місце.

Клас «А»

	І	В	Н	П	М	О	Місце
1968	40	18	13	9	50—34	49	5 (21)
1969	42	14	15	13	34—33	43	10 (22)
1970	42	13	13	16	33—34	39	13 (22)

2 ліга

	І	В	Н	П	М	О	Місце
1971	50	21	13	16	54—43	55	8 (26)
1972	46	17	17	12	44—45	51	11 (24)
1973	44	12	7—1	24	44—68	31	18 (23)
1974	38	9	17	12	25—29	35	15 (20)
1975	32	11	10	11	44—41	32	9 (17)
1976	38	12	9	17	38—44	33	16 (20)
1977	44	10	8	26	36—64	28	21 (23)
1978	44	14	9	21	40—53	37	16 (23)
1979	46	18	9	19	48—52	47	11 (24)
1980	44	9	13	22	37—61	31	21 (23)
1981	44	11	16	17	33—61	38	19 (23)
1982	46	10	14	22	21—44	34	24 (24)
1987	52	22	14	16	74—59	56	9 (27)
1988	50	30	8	12	70—42	68	2 (26)
1989	52	24	10	18	62—35	58	8 (27)
1990	42	15	11	16	47—51	41	13 (22)

◆ В 1973 році при нічийному результаті команди пробивали 11-метрові штрафні удари. З 8-ми таких ігор в семи «Колос» одержав перемогу. Найбільшу кількість м'ячів при виконанні ударів було забито в грі з «Автомобілістом» (Житомир) — 13:12.

«ВОРСКЛА» В ДЗЕРКАЛІ ЦИФР.

◆ В класі «Б» зіграно 396 матчів: в — 133, н — 122, п — 141, м'ячі — 441—441.

В класі «А» зіграно 124 гри: в — 45, н — 41, п — 38, м'ячі — 117—101.

◆ Найвищим досягненням в класі «Б» є 3-є місце в зональному турнірі сезону 1965 року, в класі «А» — 5-є місце в рік дебюту, в 2-й лізі — срібло сезону-88.

◆ Найбільшу кількість м'ячів забито в сезоні 1987 року — 74 м'ячі. В сезоні 1973 року пропущено 68 м'ячів, більше, ніж в будь-якому іншому сезоні.

◆ 1956 рік — перемога в фіналі Кубка України 4:0 над «Машинобудівником» (Запоріжжя).

◆ Перший тренер «Колгоспника» на всесоюзній арені — м. с. Й. Ліфшиць.

◆ 1979 рік — бронзові медалі VII літньої Спартакіади УРСР.

◆ 1986 рік — перемога в фінальному турнірі УРСР серед команд колективів фізкультури.

Наводимо трійку призерів фінального турніру:

	І	В	Н	П	М	Очки
1. «Ворскла»	5	4	1	0	11—1	9
2. «Металург» (К)	5	2	3	0	6—2	7
3. «Спартак» (С)	5	2	2	1	4—3	6

Тренував команду — ст. тренер Віктор Пожичевський.

◆ Срібні медалі сезону-88 отримали: Моргун, Юрковець, Ходирев, Китайко, Лукаш, Кривенко, Дейнеко Юданов, Прокопиненко, Ротань, Іванченко, Богданець, Ділай, Кислов, Чура, Шарій, Резнік. Ст. тренер — В. Пожичевський.

◆ Перша гра на Кубок СРСР з арміяцями Києва в 1957 році (2:1). В минулому сезоні вперше перетнулись шляхи на кубковій дорозі «Ворскли» та «Ниви». Результат основного та додаткового часу — 0:0, по пенальті — 4:1 на користь полтавчан.

◆ Перша міжнародна гра з командою Болгарії в 1957 році. Перемога з рахунком 1:0.

◆ Перша перемога в міжнародному турнірі в 1957 році — Перше місце в фіналі Ігор сільської молоді соціалістичних країн.

З ІСТОРИЇ ЗУСТРІЧЕЙ ВІННИЦЬКИХ І ПОЛТАВСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ

В ВІННИЦІ

В ПОЛТАВІ

1964 г.	0:1 (Братусь)	1:1 (Петров, Дмитренко)
1968 р.	3:0 (Снітко, Кулініч, Прокопенко)	0:2 (Сальков, Варламов)
1969 р.	1:1 (Цухлов — Примаєв)	0:2 (Кесло — два)
1971 р.	1:1 (Ковба — Бардешин)	2:1 (Раєвський, Деркач — Колодій)
1972 р.	0:0	1:1 (Габовда — Старухін)
1973 р.	3:1 (Дзюба, Огородников, Грушанський, Діденко)	0:0
1974 р.	1:0 (Гатауллін)	1:1 (Шидловський — Шарій)
1975 р.	0:4 (Шарій — три, Іванченко)	0:1 (Москалец)

1976 р.	0:2	(Москалець — два)	0:1	(Іванченко)
1977 р.	2:1	(Шидловський, Гребенюк — Дієв)	0:2	(Жадан — два)
1978 р.	1:1	(Касанов — Шарій)	0:0	
1979 р.	2:1	(Касанов, Семчик — Войтенко)	0:2	(Вакульчук, Москалець)
1980 р.	1:0	(Шевченко)	1:0	(Шевченко)
1981 р.	2:0	(Шевченко, Щур)	1:3	(Козар — ???)
1982 р.	2:0	(Заяць, Касанов)	0:0	
1987 р.	2:1	(Рудой, Снилик — Іванченко)	0:0	
1988 р.	0:1	(Шарій)	1:1	(Рудой — Іванченко)
1989 р.	1:0	(Марєєв)	0:1	(Шарій)
1990 р.	1:0	(автогол — Китайко)	0:0	

(Автори трьох голів в грі, яка відбулась в 1981 році в Полтаві, нам невідомі).

Команди зіграли між собою в чемпіонатах України 38 ігор, 13 ігор виграли наші футболісти, 13 ігор завершилися внічию, в дванадцяти виграли наші суперники. Співвідношення забитих та пропущених м'ячів 31:34 на користь полтавських футболістів.

Пропонуємо любителям футболу протокол останньої гри між сьогоднішніми суперниками.

«Нива» — «Ворскла» 1:0 (1:0 13 вересня 1990 року.

м. Вінниця, стадіон «Локомотив», біля 3000 глядачів.

Судді: р/к А. Кисельов, р/к С. Блатов, р/к Ю. Баскаков (всі —

На завершення пропонуємо статистичні дані за підсумками виступів гравців команди «Ворскла»

1. Сергій Лукаш — 40 (2)
2. Юрій Дейнеко — 40 (1)
3. Сергій Соловей — 40 (5)
4. Володимир Прокопінченко — 39 (5)
5. Володимир Немешкало — 37 (4)
6. Сергій Ходирев — 34 (—)
7. Андрій Марченко — 34 (1)
8. Олег Кривенко — 31 (1)
9. Олег Моргун — 29 (—30)
10. Ігор Власенко — 28 (2)
11. Андрій Матюха — 26 (2)
12. Ігор Китайко — 26 (1)
13. Олександр Волошко — 26 (2)
14. Валерій Воробйов — 20 (—21)
15. Ігор Кислов — 18 (7)

Москва).

Гол: 1. Китайко (45) у власні ворота.

Попереджено: 1. Деминський (82).

Склад «Ниви»: Загоруйко, Кулаков, Причиненко, Паламар, Соловейов, Соловейко, Роздобудько (Деминський, 73), Шубін (Опаренюк, 37), Кудя (Н. Акбаров, 46), Бондарчук (Камінський 80), Е. Акбаров.

Склад «Ворскли»: Олег Моргун, Сергій Ходирев, Юрій Дейнеко, Олег Кривенко, Сергій Лукаш, Володимир Прокопінченко, Андрій Марченко, Ігор Китайко (Ігор Власенко, 78), Сергій Соловей (Валерій Богданець 60), Владислав Немешкало, Іван Шарій (Віталій Бондар, 67).

в 1990 році (кількість проведених ними ігор та забитих голів).

16. Ігор Лук'янчук — 18 (—)
17. Віктор Камарзаєв — 16 (—)
18. Іван Шарій — 15 (10)
19. Олександр Лісковець — 15 (—)
20. Віталій Бондар — 14 (—)
21. Олександр Довгалець — 12 (—)
22. Микола Колесов — 11 (2)
23. Валерій Богданець — 10 (1)
24. Ігор Юданов — 7 (1)
25. Вячесл. Супруненко — 4 (—)
26. Костянтин Зосименко — 1 (—)
27. Ігор Крамаренко — 1 (—)
28. Володимир Михайлюк — 1 (—)
29. Сергій Тітовець — 1 (—)

СВІТЛО В КІНЦІ ТУНЕЛЮ...

В березні місяці увагу спортивної громадськості республіки привернув не тільки футбольний матч Кубка кубків між київським «Динамо» і «Барселоною», а ще одна дуже важлива подія. Мається на увазі установча конференція Федерації футболу України.

З інформацією про роботу цього органу протягом 1990 року виступив його голова Микола Фоміних. Більшість вирішила обговорення цієї доповіді не проводити. А одразу розпочали висловлювати думку щодо статуту національної Федерації футболу України (таким був робочий варіант назви). Отут і почалося найцікавіше. Забігаючи вперед, зазначу, що, на жаль, психологія більшості функціонерів не змінилася на краще. Прогресивні пропозиції щоразу відхилялися рішуче й заповзято. Відчувалося, що такий хід подій явно влаштовує і Миколу Фоміних, який здавав повноваження після 17-річного періоду правління, і гостя конференції голову Федерації футболу СРСР Вячеслава Колоскова і керівництво Державного комітету у справах молоді, фізичної культури і спорту.

Проти того, щоб федерація була громадсько - державною організацією, виступили: суддя всесоюзної категорії Михайло Кусень зі Львова, його земляк, віце-президент клубу «Карпати» Ростислав Заремба, президент клубу «Прикарпаття» (Івано-Франковськ), Анатолій Ревуцький, представник дрогобицької «Галичини» Василь Каспаревич та ще кілька делегатів конференції, і запрошений народний депутат УРСР Ярослав Кендзьор.

Їхніми опонентами були заступник голови Київського обласного футбольного клубу, суддя всесоюзної категорії Микола Кірсанов,

заступник голови Державного комітету у справах молоді, фізичної культури та спорту Володимир Барабаш.

Відповідальний секретар Кримської федерації футболу Євген Яримбаш звинуватив прихильників самостійності українського футболу в націоналізмі і запропонував вилучити з назви республіканського футбольного органу слово — «національна». Цю пропозицію підтримала більшість. Замінили в назві й слово «України» на УРСР.

Кандидатами на посаду голови федерації висунули Олега Базилевича, Володимира Мунтяна, Віктора Банникова, Анатолія Конькова та Петра Безносенка. Потім кандидати виступили із своїми програмами.

Першим узяв слово заслужений тренер СРСР О. Базилевич:

— Ми сьогодні повертаємося до старих підходів. А це значить, що ми, на жаль, ідемо до політизації ситуації. Я особисто відмежовуюся від такої позиції. Адже торік на розширеному засіданні Федерації футболу республіки тренери, актив одноголосно висловилися за національний чемпіонат України, вирішили лише зачекати рішення нашого парламенту про конституційну державність. Здавалося, ми, нарешті, побачили світло в кінці тунелю. Але раптом сьогодні заявляємо, що не бачимо. Продовжуємо погоджуватися з тим, що залишаємося філіалом Федерації футболу СРСР, а ще й державною організацією і чотири наступних роки будемо знову залежними. А тим часом є чимало питань, які маємо вирішити самостійно. Однак усе залишається на місці.

Ураховуючи те, що прийнятий статут, який позбавляє нас можливості працювати на свій розсуд, продумано, спокійно, не можна й вести мови про проведення націо-

нального чемпіонату, про реалізацію програми використання сотень наших найкваліфікованіших футболістів. Адже більшість із них (не з власної волі) зігнані до так званих, клубів-монстрів: «Динамо» (Київ), «Дніпра», «Шахтаря».. В кожному з них значиться по 30 гравців і більше. І 60 відсотків із них змушені сидіти на лаві запасних. А хто ж грає в Чернігові, Вінниці, Рівному, Стаханові, Хмельницькому, Луцьку, Житомирі? А між іншим, і там прихильники гри бажають жити під футбольним сонцем, не можуть змиритися із статутом спортивної провінції. А їм кажуть: «Нічого страшного. Готуйте поповнення іменитим!».

На яких же підставах усе це робиться? Адже то елементарне порушення прав людини. Через це і дивляться на нас з Москви, як на слухняну провінцію.

На жаль, більшість присутніх у залі не бажає самостійно мислити. Я знімаю свою кандидатуру на посаду голови...

Після виступів претендентів відбулося таємне голосування, в результаті якого головою Федерації футболу УРСР був обраний майстор спорту, у минулому воротар київського «Динамо», московського «Торпедо» і збірної СРСР Віктор Банников.

— Гадаю, що ми якнайшвидше проаналізуємо помилки, допущені нашої федерацією раніше, і працюватимемо краще, — сказав новий голова.

— Чи задовольняє вас нинішній статут федерації?

— Ще до мого обрання, я виступав у пресі з критикою багатьох положень цього документа.

— Ваше ставлення до незалежного чемпіонату України і до назви республіканської федерації національною?

— А ми і є національна федерація. І майже самостійна. Щоправда, поки громадсько-державна. І це необхідно, бо ще не маємо потрібних коштів на розвиток дитячо-юнацького та масового футболу. Тому приймаємо допомогу Державного комітету в справах молоді, фізкультури і спорту. Надалі така залежність поступово зійде нанівець.

Стосовно ж чемпіонату. Ми й сьогодні готові його провести. Але, на жаль, нас поки не визнали в ФІФА та УЄФА.

Зроблю невеличке уточнення. До ФІФА приймають лише ті країни, які мають незалежну національну федерацію і провели принаймні один національний чемпіонат. Отож, без рішучих змін ми не дочекаємося сприятливої погоди біля моря.

І на завершення наведу слова народного депутата України Ярослава Кендзьора:

— Зміни, я вірю, все ж стануться. Не сьогодні, так завтра. Український футбол неодмінно буде суверенним.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА» (ВІННИЦЯ)

«ВОРСКЛА» (ПОЛТАВА)

Головний тренер —
м. с. О. О. Томах

Головний тренер —
В. А. Ходус

Начальник команди —
І. Ф. Гатуллін

Начальник команди —
Г. Д. Слюсарев

Тренер —
В. В. Грозний

Воротарі:
№ О. Моргун (1965)
№ В. Воробйов (1970)

Воротарі:
№ М. Загоруйко (1962)
№ м. с. С. Золотницький
(1962)

Захисники:
№ С. Ходирев (1962)
№ Ю. Дейнеко (1962)
№ О. Кривенко (1965)
№ С. Лукаш (1963)
№ м. с. В. Галустов (1961)
№ м. с. О. Шибяев (1961)
№ С. Купріянов (1967)
№ В. Поддубний (1974)

Захисники:
№ В. Опаренюк (1969)
№ В. Причиненко (1960)
№ С. Руденко (1958)
№ І. Паламар (1961)
№ В. Кулаков (1966)

Півзахисники:
№ А. Матюха (1965)
№ А. Марченко (1968)
№ В. Прокопенко (1962)
№ С. Соловей (1969)
№ м. с. М. Колесов (1956)
№ В. Богданець (1960)

Півзахисники:
№ Е. Акбаров (1964)
№ Ю. Солов'енко (1971)
№ Р. Манасіпов (1967)
№ І. Демінський (1966)
№ Ю. Беліченко (1964)
№ В. Яремко (1972)

Нападаючі:
№ О. Волошко (1971)
№ О. Марусецький (1970)
№ В. Немешкало (1970)
№ І. Власенко (1958)
№ О. Рудько (1964)
№ С. Гусев (1965)

Нападаючі:
№ О. Бондарчук (1964)
№ С. Шубін (1967)
№ М. Роздобудько (1969)
№ м. с. І. Шарій (1957)

▲ УВАГА!

Наступну гру на нашому стадіоні «Нива» проведе 2 травня з командою «Таврія» (Сімферопіль) на Кубок країни.
Запрошуємо на стадіон.

ЗАПИШІТЬ ДЛЯ СЕБЕ:

Гру судив арбітр _____

Результат матчу _____ на користь _____

Голи забили _____

Програму підготували: Ю. Михалюк, М. Горобець, О. Коляда.
ціна 48 коп.